

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 195.

V Ljubljani, v petek 27. avgusta 1897.

Letnik XXV.

IV. mejnarodni znanstveni shod katolikov v Freiburgu.

Dne 16. t. m. otvoril se je IV. mejnarodni znanstveni shod katolikanov v Freiburgu na Švicarskem. Tam, kjer je majhen kanton v kljub neznatnim svojim dohodkom pokazal, kaj da treba storiti za grajenje katoliških vseučilišč, zbralo se je do 700 izobraženih, vedi in umetnosti služečih in živečih katoliških veljakov, mej katerimi je bilo opaziti dokaj mej izobraženci svetovno znanih učenjakov. Predsednik shoda je bil baron Hertling, profesor na vseučilišču v Monakovem. Odsekov, v katerih so udeleženci bili pri delu razdeljeni, je bilo deset, in sicer za vedo bogoslovno, modroslovno, pravoslovno, zgodovino, jezikoslovje, matematiko, naravoslovje, zdraviloslovje, antropologijo in cerkveno umetnost. Shod je otvoril v franc. nagovoru častni predsednik škof Lozanski dr. Deruaz, izražajoč zahvalo udeležencem, da so si uprav mestece Freiburg izbrali za zborovališče četrtemu mejnarodnemu znanstvenemu shodu katolikanov, hotel s tem počastiti spomin blaženega Petra Kanizija in pokazati svojo simpatijo do mladega katoliškega vseučilišča. V svojem nadaljnjem nagovoru je poudarjal važnost vede za vero in njuno mejsebojno razmerje. Mej drugim je dejal: Ginjen pozdravljam tak shod, kjer lajki in duhovni tekmujejo mej seboj, iskajoč resnice in vednostnega razvoja. Brezverstvo si hoče šestokrat prisvajati monopol za vednost ter obrekuje cerkev, podtikujoč jej, da pospešuje nevednost ter da je nasprotna prosvitljenosti. Dovolite mi, da zavrnem to krivično trditev z besedami toli vzvišene osebe, kateri veljave nikdo odrekati ne more. Bilo je leta 1886. Tedaj sem prišel v Vatikan, da se poklonim papežu Leonu XIII. ter pripeljem seboj nekaj rojakov učenjakov iz gentškega kantona, ki so bili protikatoliškega mišljenja. Pri razgovoru gledé porabe arhivov vatikanskih dejal

je Leon XIII., da je vsakemu učenjaku prosto, rabiti arhive vatikanske, rekoč: „L'Eglise catholique ne craint pas la lumiere.“ — Da, cerkev katoliška se ne boji luči vede in nebeškega migljanja lepih umetnostij, marveč vse to služi le Bogu v večjo čast, ker se človeški duh tem potom vedno bolj približuje duhu svojega Stvarnika.

In uprav vi, zbrani gospodje, ste dali jasen uničevalen odgovor na krivično trditev, da je vera nasprotnica vedi. Zakaj ste se namreč sinovi cerkve zbrali na tem kraju? Zakaj ste odstranili vse predsodke gledé različenosti narodnosti in kraja in različne nazore v mnogih stvareh ter ste od tako daleč prišli iz svetovnoznanih stolic v to neznatno mestece? Ali ne zato, da vzbudite ter razplamtite tukaj tem večjo luč. Ljubezen do vede in ljubezen do resnice je, katera hočete, da se tukaj pokaže v vsej svoji lepoti. — Vi, sinovi cerkve, pokazali ste s tem svojim dejanjem in s svojimi vednostnimi deli, katere objavljate, da človek more biti katoličan, in sicer goreč katoličan, zraven pa gojitelj vednosti; vi ste pokazali, da si katoličani ne prisvajajo po krivici imena vednostnih mož.

Krasen ogovor je napravil velik vtis na zborujoče. Res je bil to lep pogled, ki je naučeval škofa-govornika, kateri je gledal pred seboj cvet človeškega uma, do 700 strokovnjakov v najrazličnejših vednostih, ki so pa ob enem ponosni na svoje prepričanje, da sta si vera in veda najboljši prijateljici, hčerki istega Očeta luči, od katerega dohaja dober dar in vsako popolno darilo.

Drugi dan je bil najprej pri splošni seji razgovor o tem, kje naj se vrši leta 1900 peti znanstveni mejnarodni shod. Predlagani sta bili kot zborovališči mesti Rim in Monakovo. Ker so se zlasti italijanski odposlanci izrazili za Monakovo, odločili so se zborovalci za Monakovo.

Predsednik baron Hertling je pojasnoval namen takih mejnarodnih znanstvenih shodov ter odgovarjal na vprašanje: Ali moremo govoriti o katoliški vedi? Rekel je: Da in ne, kakor se oziramo na posamezne stroke. Matematike ni ne katoliške ne protestantske, jednako je v onih strokah, ki imajo za predmet nežive stvari. Drugače je v drugih strokah, kjer stopa višji zakon v veljavo. Takaj mora veda priznati meje ter si ne domnevati, da more pojasniti tudi ono, kar se z eksperimenti ne da dokazati. Tu se prične polje hipotez, ki so deloma opravičene, deloma pa tudi napačne. Z ozirom na to pojasnjuje potem govornik razne vede ter konečno pravi: Pod besedo katoliška veda umevamo torej vedo katoliških učenjakov, ki v vseh čisto znanstvenih vprašanjih ne poznajo nobenih drugih pravil, kakor pravila splošnega vednostnega umovanja, ki pa povsod, koder se brez škode za to pravilo mora poudariti stališče preiskovalčeve, ponosno dviga zastavo verskega prepričanja, izvirajočo iz nadnaravnih vzrokov, najtrdneje prepričan o resnici, da med vero in vedo ni mogoče nobeno nasprotje, dokler je vera prava, na božjem razodetju sloneča vera in veda prava, pred nobeno kritično poskušnjo bežeča veda, ki pa v svojem okviru ne pripusti nobenega mesta domnevanjem, znanstveno neutemeljenim.

Dobro, da se tudi v tem oziru pri nas pojmi razbistre, kajti uprav v naši javnosti se šestokrat izpostavlja katoliška veda ali umetnost svetu v zasmeš.

Drugi dan je govoril še splošno francoski škof iz mesta Nancy, proslavljajoč vedo kot stvar, kjer se božji duh v človeškem kaže posebno velik. Salut aux sciences!

V odsekih se je mej tem nadaljevalo drobno, posamezno delo. Nad 100 znanstvenih spisov je bilo izročeni odboru. O vseh se seveda ni moglo predavati, skrbelo pa se je, da je iz vsake stroke prišlo

LISTEK

Zenon in Justina.

Zgodovinska povest. — Iz laškega prevel P. B.

(Dalje.)

„Ne gre se za take malenkosti. Vse zanimivejša bode obravnava. Mlada dedička, ki se šteje mej najplemenitejšo obitelji v mestu, pokazala se bode jutri pred sodiščem.“

„In zakaj neki?“ popraša skrbno Just, ki je pričakoval tako grozno novico.

„Ker je kristijana.“

„In ta mladenka je?“

„Justina.“

„Justina?“ zakliče s tresočim glasom krščanski mladenič, trudeč se, da bi dobil srčnost in zakril bolečine svojega srca. „Justina, bogata dedička?“

„Prav taista. To uro, mislim, da je že v ječi.“

„A kako veste, da je kristijana?“

„Apolon jo je ovadil.“

„Apolon, bog lire in pesnikov?“ vpraša osupljeni Just.

„Ne, toda Apolon, Lucijevi sin, prvi postavljatelj tržaški.“

„Ti govoriš o sinu sodnikovem.“

„Tako je.“

„In on jo je ovadil?“

„Da. Poprosil jo je za njeno roko, a ona ga je zavrnila.“

„In prav je storila.“

„Dam ti prav. Tudi jaz bi raje tisočkrat umrl, kakor da bi se poročil s takim živim mrličem. Udan je vsake vrste pregreham, klati se vse noči po gostilnah in najslabljih družbah. Zdaj pa se hoče maščevati nad njo, ker ga je odbila, in zato je ovadil deklico glavarju. Saj veš, da pristoji ovaduhu pravica, polastiti se vsega imetja zatoženčevega?“

Just molči za trenotek, potem pa se obrne do prijatelja.

„Povej mi, Zenon, kako sodiš ti postopanje Apolonovo? Ali ti ugaja? Ali to odobravaš?“

„Hem. Veš, jaz razločujem. Ako je Justino ovadil kot kristijano, odobravam; prav je storil. Oh, kako sovražim te kristijane! Ako pa jo je ovadil za to, da bi se maščeval nad njeno zavrnitvijo v zakon ter se polastil njenega imetja, pri najvišem Jupitru! ni prav storil. Tega jaz ne bi naredil. Raje umreti kakor omadeževati se s takim ravnanjem.“

„Kaj pa, če bi bil ti v svoji obleki?“

„Gotovo bi je ne ovadil.“

„In v tem ti dam prav. Toda povej mi, zakaj tako sovrašiš kristijane?“

„Nepotrebno vprašanje. Tudi otroci vedo odgovor. Ker so sovražniki cesarstva.“

„Sovražniki cesarstva. In kaj hudega so storili rimskemu cesarstvu, kako škodo so mu povzročili?“

Uradnik je bil zmoten. Ni vedel kaj odgovoriti.

„Morda“, nadaljuje Just, „so oni zato krivi, ker je slavna legija, obstoječa iz samih kristijanov, izprosila od Boga dežja, ki je poživil krdela Marka Avrelija, že opečana in pripravljena umreti radi žeje; ali ker se je dal Mavricij z vso svojo tebejsko legijo umoriti, ne da bi se uprl roparskemu cesarju? Sovražnik cesarstva bi bil gotovo pustil poginiti Marka Avrelija z vsemi njegovimi legijami, a to se ni zgodilo, in vendar naj bode sovražnik države?“

Zenon bi moral priznati, da je Justo prav govoril.

„Res je, prav imaš. Toda kristijani se kažejo kot sovražniki cesarstva. Imajo tako neumno vero.“

„Kakšno?“

„Verujejo na primer v mater devico.“

Just se nasmeja.

„Imaš prav. A kako da je neumna taka vera? Mati devica! Koliko bolj pametna in opravičena je ta vera kakor postavim ta, ki uči, da se je dal Jupiter s sekuro udariti po glavi in izletela je iz njegovih možganov oborožena Minerva, ki je porodila dve veliki jajci z dvema paroma piščet: Heleno in Klitemnestro, Kastorja in Poluksa!“

vsaj jedno predavanje na vrsto. Tekmovali so med seboj učenjaki z raznovrstnimi spisi. V informacijo omenjamo iz vsake stroke dvojce troje spisov, o katerih se je predavalo na shodu, da si vsakdo lažje predstavlja, kako bujno in raznoliko je bilo na shodu vednostno gibanje. Dr. Delfin Donadin, profesor iz Barcelone, je govoril o vplivu katoličanstva na človeško družbo (*L'influence du catholicisme dans la société au point de vue scientifique, littéraire et artistique*). Prof. Mariano Macia: *Scientiarum naturalium cognitio nec non studiorum orientalium constituit hodie firmum propugnaculum adversus incredulitatis impugnationes*. Iz modroslovnega oddelka: Prof. Bach iz Monakovega: *La logique d'enfant*; prof. Kaufman iz Lucerna: *Die Methode des mechanischen Monismus*; profesor Munynck iz Lovanja: *Notes sur l'atomisme et l'hylémorphisme* itd. — Iz pravoslovnega in socijalnega oddelka: Vseučilišni profesor dr. Béchaux iz Lille: O zlorabi javnega kredita in o mejnarodnem varstvu hranilništva; dr. Durand, advokat iz Liona: *Les caisses rurales Raiffeisen en France*; profesor Sweeny iz Amerike o socijalni vedi, o veri in blagostanju narodov itd.

Iz jezikoslovnega oddelka: Prof. dr. Bros: *De latini sermonis constructione*; prof. Iugot: *Essai sur la prononciation du latin*; prof. dr. Kralich z Dunaja: *Der Nachlass des Sokrates* itd. — Iz naravoslovnega oddelka: Prof. Greenouch: *Le microscope orthomorphique*, prof. dr. Salse: *Traitement par l'électricité* itd. Iz drugih oddelkov omenimo le iz govora prof. dr. Luke Jelića iz Zadra zgodovinsko važno: O zakladnici stolne cerkve v Novem v Dalmaciji.

Ze iz odlomka teh naštetih suhih naslovov o predavanjih je jasno razvideti, kako raznovrstno duševno gibanje se je razvijalo v lepih dneh mejnarodnega shoda katoliških znanstvenikov v Freiburgu. — Ne, kjer se kažejo tako nadobudni pojavi, da se velezaslužni veljaki znanosti tako prostodušno klanjajo veri Kristusovi, ob enem pa kažejo tako lepe sadove svojega uma, tam katoličanom ni razdvajati. Tudi velemoč vede, ki je sedaj večinoma nasprotna pozitivnemu krščanstvu, se bo polagoma spomnila svojega najvišjega dostojanstva, katerega doseže, ako se vda službi neskončne Vede in Modrosti. In v ta namen naj se vsepovsod med katoličani marljivo goji znanost, kakor to opetovano priporoča Leon XIII. ki je s posebno pozornostjo in pohvalo spremljal delovanje mejnarodnega znanstvenega shoda.

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. avgusta.

Italijant posredovalci med Čehi in Nemci. Včerajšnji „Fremdenblatt“ opozarja na neki članek, ki ga je objavil „Osservatore Triestino“ in v katerem se naglašja, da so jedini italijanski drž. poslanci sposobni za posredovalce med Čehi in Nemci, oziroma Badenijevo vlado, ker se naravnost ne zanimajo za češko-nemški prepir. Tudi „Piccolo“ in „Mattino“ se ogrevata za to misel in se že veselita krasnih uspehov, ki se bodo dosegli s tem v korist

kluba kakor tudi države. Čehi in z njimi vred ostali Slovani bi gotovo ne bili veseli takih posredovalcev, kajti le prepogostokrat so že pokazali, da se ravno zelo zanimajo za slovansko-nemški prepir in da jih še nikdar ni bilo opaziti na strani Slovanov. Iz te moke Slovani ne maramo kruha.

Nova češko-radikalna stranka na Moravskem. Minulo nedeljo se je zbralo v Olomueu kakih 200 radikalnih Čehov, da si ustanove novo stranko in se dogovore o njenem programu. Glavno vlogo je igral urednik praškega lista „Samostatnost“, ki je pojasnjeval potrebo ustanovitve nove stranke. Po njegovem mnenju so vse dosedaj obstoječe češke stranke nezmožne izvesti težavno nalogo, ki se stavi posebno v poslednjih dneh češkemu narodu. V to svrhu treba nove, odločno opozicijske in radikalne stranke, ki se ne bo strasila pred nobenimi grožnjami in ne verjela laskavim besedam tega ali onega veljaka. Drugi govornik dr. Vahalik je nato naštel glavne točke programa nove stranke. Odstraniti treba dosedanje politično vodstvo na Moravskem, ki je vzrok vsem narodnim nesrečam; prisvojiti si deželni zbor z uvedbo splošnih in direktnih volitev ali vsaj z razširjenjem volilne pravice na vse davkoplačevalce in odstranitvijo volilne pravice trgovinskih zbornic; osvojitve uprave vseh mest s češko večino na Moravskem in v Šleziji; ustanovitev zadostnega števila čeških šol, posebno pa češkega vseučilišča in tehnike za Moravsko. Ker pa radikaleci, naj si bodo te ali one narodnosti, niso srečni, ako pri vsaki priliki ne mahnejo po klerikalcih, zato se je vsprejela tudi kot zadnja točka programa nastopna določba: boj proti razširjenju klerikalizma, posebno na šolskem polju. Umevno je, da so rohnili tudi proti znanemu predlogu posl. Ebenhocha. Matadorjem toraj ni posebno ležeče na tem, kako se rešuje narodnostno vprašanje, marveč hočejo biti le nasproti klerikalcem bolj radikalni, kakor so ostale češke stranke.

Katoliški shod v Kraljevem Gradcu. Minulo nedeljo se je otvoril, kakor smo že na kratko poročali, veliki katoliški shod v Kraljevem Gradcu, katerega se je vkljub velikemu nasprotstvu in zasmehovanju udeležilo 4500 katoliških mož iz raznih delov dežele. Slovesnost se je pričela z otvoritvijo in blagoslovljenjem katoliškega doma „Adalbertinum“. Pri tej priliki je imel škof dr. Brynych naudušen nagovor. Na to so se jele pomikati dolge vrste delavskih, rokodelskih in družih društev po mestnih ulicah k zborovanju. Shod je otvoril generalni vikar Frydek, predsednikom je bil izvoljen grof Nostic, podpredsednikom pa opat Bursik in županov namestnik Waldek. Prvi je govoril predsednik grof Nostic. Njegov krasni govor smo v kratkih potezah objavili že včeraj na tem mestu. Konečno je predlagal nastopno resolucijo, ki je bila vsprejeta soglasno: Katoliška vera je podlaga človeške družbe in brez vere so pojmi o pravosti in dolžnosti le prazne besede. Shod izreka željo, da bi se papežu zopet pripoznala nekdanja oblast. Slovesno se izjavljajo zborovalci, da hočejo živeti le pod habsburškim žezlom in ohraniti v vseh okoliščinah zvestobo do te dinastije. Konečno se izraža shod za nerazdeljivost

češkega kraljestva in miroljubnost med obema narodoma. Shod je med drugimi pozdravil vodja Staročehov, baron dr. Rieger. Pri drugem shodu sta govorila profesor dr. Domabyl in delavec Myslivec o delavskem vprašanju. O časopisju je govoril zelo obširno vrednik Stabl, o kmečkem vprašanju oskrbnik Krubner in kmet Jency in konečno o šolskem vprašanju skoro dve uri škof dr. Brynych. Vsi govorniki, posebno pa poslednji, so želi burno pohvalo. Na predlog delavca Myslivca iz Prage se je vsprejela tudi resolucija, v kateri se zahteva, da mora i vagoja v šoli i vse zakonodavstvo biti prešinjeno od krščanskega duha, in da se poleg delavskih ustanov tudi katoliška delodajalska društva ter podpira katoliško delavsko časopisje. Slovesnost se je završila v torek zvečer s slavnostnim banketom. Naudušenost je bila ves čas velikanska in upati je, da obrodi shod velik uspeh.

Predsednik Faure se je poslovil včeraj dopoldne od Petrovega dvora ter se podal v spremstvu carja Nikolaja v Kronstadt. Rusko časopisje prinaša vsak dan obširneje članke v proslavo dragega gosta. Posebno se peča z raznimi napitnicami, ki so se vršile minule dni pri raznih prilikah. Vse kaže, pišejo časniki, kako trdne prijateljske vezi vežejo francoski in ruski narod, ki se z vsakim trenutkom na novo krepe in oživljajo. Najbolj pa je navdušila ruski narod, posebno še armado, napitnica predsednika, v kateri izraža prijateljske pozdrave francoske armade do celega ruskega vojaštva. Navdušeni pozdravi so odmevali od vseh strani na paradnem polju v bližini Krasnojega Sela, godba pa je igrala rusko in francosko himno. Sedaj so minuli dnevi radosti, kajti Faure se že nahaja na potu v domovino, in zunanji listi so jeli ugibati, kake posledice bode pokazal ta znameniti obisk tudi na zunanjo politiko. Večina politikov je mnenja, da je s tem storjen zopet nov korak za utrjenje svetovnega miru. Zveza med Rusijo in Francijo ni nikaka nevarnost za obstoječo trozvezo, kakor nekateri naglašajo, marveč ima le namen zvezati celo srednjo Evropo v nekako celoto, ki se bo lahko uspešno upirala vsakemu razporu.

Republika Uruguayska v južni Ameriki je izgubila z včerajšnjim dnem svojega sedanjega predsednika. Kakor nam je včeraj brzejav na kratko sporočil, je bil ustreljen predsednik Borda s samokresom v trenutku, ko se je povodom narodne slavnosti podal iz stolnice. Umoril ga je mladenič Arredondo, katerega ima policija že pod ključem. Začasno vodstvo republike je prevzel predsednik senata Cuestas. Od leta 1828, ko je bila republika, poprej združena z Brazilijo, proglašena samostojnim, je to drugi umor predsednika, kajti predsednika Floresa je 19. februarja 1868 doletela jednaka smrt. Sploh pa Uruguay, ki šteje nad 700.000 po večini katoliških prebivalcev, po narodnosti pa večinoma Španjcev, nima sreče pri svojih predsednikih, kajti zelo redki so, ki bi ostali na krmilu celo štiri-letno dobo. Podrobnosti o tem groznem dogodku še listi ne objavljajo, vendar pa trdijo nekateri krogi, da si je predsednik Borda sam vzgojil morilno kačo, ker se je nadejal priti na ta način do bogastva.

Zenon se je zasmel na ves glas. „Juste, ti govoriš kakor kak Cicero. Tebi se ne more nihče ustavljati.“

„In potem,“ nadaljuje Just, „kaj je storiti, ako so še drugi, ki imajo drugačno vero, kakor cesarji? Potem je treba pomoriti vse židove, ki molijo jedinega Boga, ravno tako Perzijane, ki časté ogenj, in tisoč in tisoč drugih, da celo cesarje same, ker bodeš težko še katerega našel, ki bi še veroval v bogove.“

Zenon je pogledaval osupnen svojega prijatelja. „Juste, zdi se mi, da ne rečem brez vzroka, da si kristijan.“

„In ko bi bil?“

„Ko bi bil? Pa nisi. Ti najplemenitejši in najizobraženejši mladenič v Trstu, ti moj dragi Juste, ti kristijan? Nikoli ne. Pa če si, tedaj ti povem veselo novico. Iz Rima je prišel ukaz, ki prepoveduje skruniti grobove kristijanov. Nedotakljivi so. Tako je sklenilo božanstvo naših cesarjev Dioklecijana in Maksimilijana.“

Tretje poglavje.

Justina.

Koder je zdaj kamnati muzej v Trstu, razprostira se prijeten vrtiček poln kipov, spomenikov in

grobnikov tržaškega starinoslovja, z lepim tempeljkom v doriškem slogu, ki obsega zelo lepa mojsterska dela muzejska in koder je tudi grobnik znane Winkelmane, gorečega častilca latinskega starinarstva. Iz ljubezni do lepe umetnosti je šel v Rim, našel v tem mestu vero ter se je spreobrn timer na grobu prvakov apostolskih. Tamkaj torej se je dvigala takrat jetnišnica tržaška, veliko in temno poslopje, povse drugačno od lepih palač, ki se zdaj ironično imenujejo ječe in koder se imajo obsojenci boljše, kakor v svojih zasebnih stanovanjih. V tisti ječi je tičala Justina, krščanska devica.

Nekaj trenutkov po tem, ko se je Just poslovil od nje, vstopil je v njeno sobo suženj, ki se je tresel od strahu.

„Gospica...“ jecljal je.

„Kaj je, Momo?“ povpraša dobra deklica. „Zdi se mi, da si razburjen.“

„Gospica... prišli so... hočejo... Tiburcij...“

„No, Momo! Pomiri se! Povej mi odkrito, kaj je? Kako da moreš biti tako razburjen?“

„Gospica, Tiburcij je prišel s svojimi rablji.“

„In kaj mi hoče?“ povpraša osupnjena mladenka.

„Hoče te odvesti v ječo.“

„Mene?“

„Da, gospica. Zvedeli so, da si kristijana.“

Na te besede povzdigne deklica vsa vesela oči proti nebu.

„Hvala ti, moj Jezus, da mi daš trpeti za-se. Momo, naj vstopijo.“

„Ali, gospica,“ reče suženj, „ali se ne bi hotela rešiti z begom? Tudi Tiburcij mi je dal razumeti, da bi bilo morda bolje...“

Justina se nasmehne.

„Dobri Momo, zahvalim te za tvoj svet, a izpolnila ga ne bodem.“

„A zakaj ne, gospica? Vedi, koliko je vredno življenje. Mlada si in živiš lahko še mnogo let.“

„A od kdaj je postal moj Momo tako mehkužen in strahopeten, kakor kaka ženska? Ali veš, kako pravi božji Izveličar? Kdor ni voljan za-me trpeti, ni mene vreden.“

„Vem, gospica. Ti si me poučila v krščanskih resnicah in zahvali te za to ubogi Momo ter je zdaj tvoj brat v Jezusu Kristusu.“

„Torej stori brž. Srčen bodi in pokliči Tiburcija.“

Suženj je ubogal. Takoj vstopi v stanico vojak s štirimi legijanci. Obraz uradnikov je kazal malo zadrege, pogledavši Justino. Bil je prepričan, da je bila ona pripravljena za beg. (Dalje sledi.)

Poslednja trditev je pa seveda le slutnja, in toraj v tem oziru še ni nikake gotovosti.

General Weyler na Kubi se je znova zameril ameriškim krogom, kakor tudi vsem vstaškim voditeljem. Obsodil je namreč 20letno sorodnico kubanskega republikanskega predsednika Cisnera v dvajsetletno ječo, ki jo mora prestati v zloglasni Ceuti. Dosedaj se namreč še ni pripetilo, da bi morala kaka ženska v ta glasoviti kraj. Poleg tega je pa ba je krivda, katere so jo obdolžili in radi katere je obsojena, popolno izmišljena. General Weyler namreč trdi, da se je udeleževala vstaje in podpirala upornike. Ta trditev se pa na drugi strani odločno taji ter naglašja, da so tej obsodbi povod neki drugi sebični momenti. Kratkotrajno, Amerika jo smatra nedolžno in bo storila vse, da jo oprosti kazni. Vdova predsednika Zveznih držav, Jeffersona Davis, je španjsko kraljico brzojavno opomnila na to, neka pisateljica se je obrnila s prošnjo do sv. očeta, naj bi posredoval pri španjski vladi, vlada Zveznih držav pa je naročila poslaniku v Madridu, da prepreči nastop kazni tako dolgo, dokler se zadeva ne pojasni. Stvar je toraj vsekako kočljiva in lahko dovede Španijo v neljubo zagato, ako v kratkem ne prekliče Weylerjeve razsodbe.

Slovstvo.

„Naš dom“. V založbi Dragotina Hribarja v Celji izšel je drugi zvezek „Našega doma“. G. zaglagatelj pravi v predgovoru, da ga je k izdajanju družega zvezka napotilo vedno povpraševanje slovenskega občinstva po zabavnem in ob enem poučnem berilu; takemu namenu služi naj ta knjižnica. Drugi zvezek prinaša dva spisa. Prvi „Zadnji grof celjski“, opisuje burno življenje in hlepenje po slavi Ulrika celjskega in njegov žalostni konec v Belem gradu. Vmes je vpleten tudi marsikak zanimiv prizor, tako da se povest z zanimanjem lahko čita. Drugi spis „Iskalci biserov na otoku Sv. Duha“, je vzlet iz življenja ameriških srečolovcev, ki stikajo onkraj Kalifornije na samotnih otokih za dragocenimi biseri in katerih življenje je vedno v tisočeri nevarnostih, iz katerih jih le velika prekanjenost lahko reši. — Obe povesti se lahko čitate, pisani ste v precej pravilnem jeziku, le nekatere prisiljene besede utegnile bi bralec motiti. Stane 25 kr., po pošti pa 28 kr.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. avgusta.

(Milostljivi gospod škof krški dr. A. Mahnič) pripeljal se je danes po noči v Ljubljano ter se nastanil v tukajšnjem knezoškofjskem dvorcu kot gost našega prevzvišenega knezoškofa. Danes si je mej drugim ogledal ljubljanske po potresu prenovljene cerkve.

(Poljedelski minister v Idrijo.) Poroča se, da pride nj. ekselencja poljedelski minister grof Ledebur prihodnji mesec na Kranjsko nadzorovat. Sel bode v Idrijo in odtod čez trnovski gozd v Gorico.

(Neprilika na železnici.) Na postaji Javorje na Gorenjskem skočil je 23. t. m. pri tovornem vlaku št. 1785 jeden voz s tira in vsled tega celo progo zaprl, tako da je imel osebni vlak celih 50 minut zamude. Vzrok nezgodi je neznan.

(Častno občanstvo.) Zastop občine Petrovca je imenoval častnimi občani gg.: Kneza Salm-Reifschneid-a, graščaka v Novem Celju; Mateja Osenjaka, žalskega kapelana in kateheta v Petrovčah; dr. I. Dečka, odvetnika in dežel. poslanca v Celju.

(V cerkvi šolskih sester) v Mariboru so bile dne 15. t. m. v redovnice preoblečene: Marija Rupnik (sestra Anastazija); Ana Skrobar (sestra Maksimilijana) in Marija Kopitar (sestra Leonija).

(Umrla) je v Smarijih pri Jelšah dne 21. t. m. veleposestnica gospa Ana Skaza, vdova po znanem narodnjaku Fr. Skazi.

(Nesreča.) Na Poljanski cesti se je nekemu vozniku iz Sostrega razdrobilo kolo pri vozu, na katerem je peljal otavo domov. Mož in žena sta sedela vrhu voza in tako nesrečno priletela ob zidec bližnje hiše in padla na tla, da sta bila oba nezvestna. Oba sta težko poškodovana.

(Toča) je dne 20. avgusta pobila v Smarijah, Sladki Gori, Kostivnici, Sv. Križu, Sv. Florijanu, Rogatecu, Stopercem in Zetalah. Najhujše so pobiti kraji med Pečico in Ložnim. Vinogradi in poljski pridelki so skoraj popolnoma uničeni.

(Tatvina.) V noči od ponedeljka na torek je neznan lopov vlomil v župnijsko cerkev na Laškem

ter iz dveh nabiralnikov pobral denar. Ostalih na biralnikov tat ni mogel odpreti.

(Občinski zastop na Ljubnem) je v seji dne 22. t. m. sklenil resolucijo: „Občinski odbor popolnem odobruje jezikovni naredbi za Češko in Moravsko kot čin pravičnosti ter prosi visoko vlado, da izda take naredbe tudi za vse slovenske pokrajine in da sploh uresniči člen XIX. drž. tem. zakonov!“

(Novo društvo.) V Sv. Križu pri Litiji se je ustanovilo dne 22. t. m. „Katoliško izobraževalno društvo“. Namen mu je ude vtrjevati v verskem življenju, poučevati o gospodarskih in obrtniških zadevah, voditi jih na temelju katoliških resnic in pravega domoljubja do prave omike in jim prirejati pošteno razvedrilo. In to dosega društvo z branjem katoliških časnikov in dobrih zabavno poučnih knjig, s predavanji in govori in s poštenimi zabavami. Društvo je torej bralno, zabavno in nadomestuje tudi delavsko društvo. Odbor je tako-le sestavljen: g. kapelan Janez Pristov, predsednik; Janez Tomš, predsednikov namestnik; Franc Gerden, tajnik in knjižničar; Jožef Oven, blagajnik; Janez Kotar, Jožef Potrebuješ, Janez Bevc, Janez Resnik, odborniki. Dal Bog društvu rast v procvit katoliškoparodne organizacije.

(Tatovi.) V noči med 20. in 25. t. m. vlomili so tatovi v zaklenjeno sobo Ane Klemenčič v Stranski Vasi in odnesli raznih stvari v vrednosti 20 gld. Naslednjo noč so pa vlomili v skrinjo Katarine Žvab v Vojnivesi in srečno odnesli 9 gld. gotovine in drugih stvari v skupni vrednosti 74 gld. Na sumu teh tatvin sta dva cigana iz novomeškega okraja, Jurij Brajdič in Jože Hudorovič.

(Pazite na otroke!) Dne 24. t. m. padla je triletna hčerka posestnika Klešnika v Zadobravi v trenutku, ko se je njena mati oddaljila, v čeber poln vode in se zadušila. Proti brezbrizni materi uvedla se je sodnijska preiskava.

(Razpisani učiteljski službi.) Na jednorazrednici v Koprivniku je do 20. septembra razpisano mesto učitelja voditelja z dohodki IV. plačilnega razreda, doklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje je doposlati okrajnemu šolskemu svetu v Radovljici. — V Zabnici pri Škofji Loki je namestiti na jednorazrednici učitelja vodjo z dohodki IV. plačilnega razreda in prostim stanovanjem. Prošnje je doposlati do 6. septembra okrajnemu šolskemu svetu v Kranju.

(Stavka v socijalno demokratičnem konsumnem društvu.) V 16. dunajskem okraju se je pred dobrim mesecem ustanovilo socijalistično konsumno društvo, da bi, kakor vsa konsumna društva, „varovalo ubogo delavstvo pred izkoriščanjem“. Pričetkom z včerajšnjim dnem pa stavka vse služabniško osobje tega društva radi preslabe plače. Poslovni vodja je dobil za pretečeni mesec 14, prodajalec 12 in sluga 9 gld. plače. Umevno je, da se osobje s tako sramotno plačo ne more zadovoljiti. Še bolj čudne stvari pa pripovedujejo sedaj razjarjeni člani, ki dobivajo veliko manj in mnogo slabše blago v socijalistični prodajalnici, kakor pa drugod. Razumljivo je, da je osobje ogorčeno nad takim izkoriščanjem, toda ne moremo pa umeti, kako more socijalno-demokratična gospoda še kričati o izkoriščanju pri nesocijalističnih podjetjih.

(Statistika kaznencev.) Iz poročila osrednje komisije avstrijskih kaznilnic za l. 1893, (malo pozno je zagledalo beli dan), posnamemo, da se je nahajalo v 16 moških kaznilnicah 14.102 in v 6 ženskih zavodih 1811 kaznencev. V dosmrtno ječo je bilo obsojenih 29 moških in 3 ženske, v 10 do 20 letno ječo pa 108 moških in 25 ženskih kaznencev. Po narodnosti je bilo 44 odst. Nemcev, 52 Slovanov, po veri 79,9 odst. moških in 90 odst. ženskih katolikov. Skupni zaslužek je znašal 505.740 gld., od tega je pripadlo državi 367.599 gld. — Skupni državni stroški za kaznilnice so znašali v l. 1893 2.491.615 gld.

(Kraljevski lobanji ukradeni.) V Stolnem Belgradu na Ogerskem je nekdo iz kripe tamošnje stolne cerkve odnesel lobanji kralja Ljudevita Vel. in Matije Korvina.

(Turška Amaconka.) Iz Soluna se poroča, da je v tamošnji bolnici neki vojak, ki je bil težko ranjen v bitki pri Domosku. Zdravniku se je že več časa čudno zdelo, da ta vojak nima brk. Konečno se je prepričal, da je ta ranjenec ženska, ki je šla v boj za Mohameda proti krščanskim „nevernikom“.

Društva.

(Bralno društvo v Kozjem.) V nedeljo, 23. avg. bilo je v našem Kozjem kaj živahno. Od vseh strani so popoldne pribajali mošje v trg in sklepiti je bilo, da se bo danes nekaj posebnega godilo. Naše novo bralno društvo priredilo je po večernicah svojo prvo veselico in to povodom odlikovanja preč. g. kanonika dekana Iv. Bosina. Zbralo se je do 200 mož našega okraja ter pazno poslušalo predavanje potovalnega učitelja Belé-ta o vino- in sadjereji. Za njim nastopil je drugi govornik č. g. M. Tomažič, ki pozdravlja kot sosed mlado društvo želeč mu blagoslova božjega. Društvo naj postane ognjišče, da se odslej zbiramo krog njega! Tu se bomo navdušeni učili, spoznavali svoj stan! Omeuja nadalje povoda današnje slovesnosti, da smo se namreč abrali, da pokažemo svoje veselje, ker je presvetli cesar podelil našemu ljubeznivemu g. kanoniku zlati križ. Zato povabi navzoče, da zakličejo trikratni „živio“ na presv. cesarja! Po tem govoru nastopi g. kaplan podsedrski J. Hohnjec ter v lepem, navdušenem govoru razlaga in pobija delovanje socijev in zakaj se mi Slovenci moramo proti njim postaviti. Lepo je nato deklamoval mariborski abiturijent g. J. Bosina Gregorčičevo „Oljko“. — K sklepu predsednik društva g. Fr. Muršič spodbuja vse ude k vstrajnosti, zahvali se vsem, ki so došli tudi iz oddaljenih krajev, in zaključi oficijelni del veselice. Znamenita je bila ta veselica tudi zato, ker se je sprožila misel, da nam je neobhodno potreba kat. pol. društva za kozjanski okraj! Dal Bog, da se ta misel še to jesen vresniči!

(Trgovska in obrtniška zbornica.) [Konec.] To neprilichnost kasnega dostavljanja pisem oziroma pomanjkljivega poštnega prometa z dunajskim glavnim mestom občuti vsa južnoželezniška proga od Trsta do Maribora, pošte dolenskih železnic, državne železnice od Ljubljane do Trbiža in hrvatske proge južne železnice.

Zbornični svetnik Ivan Baumgartner podpira predlog, da bi se temu nedostatku odpomoglo, če bi brzovlak odhajal ob času, ob katerem odhaja sedaj poštni vlak, in ta naj bi šel pozneje.

Ko so še gospodje zbornični svetniki Andrej Gassner, Josip Lenarčič, Karol Pollak priporočali predlog in je Ivan Baumgartner še opomnil, da je direktni voz Dunaj-Trst pri brzovlakih prav za prav le nabiralni voz za osebe, ker je na razpolago osobam na vseh postajah, ako se tudi le nekoliko postaj daleč vozijo; po nekaterih razjasnilih zborničnega tajnika in predlagatelja se vsprejmeta oba predloga.

XIX. Zbornični svetnik Karol Luckmann utemeljuje sledeči kot nujno spoznani predlog: „Zbornica sporoči c. kr. finančnemu ministerstvu o nedostatkih, ki zadevajo menični promet z inozemstvom, in prosi vzajemno z vsemi sestrskimi zbornicami za blagohotno od pomoč eventualno na ta način, da bi se v krajih, kjer ni c. kr. davkarjev, pooblastili poštne uradi, da smejo prepečatiti znamke na inozemskih čekih in menicah.“

Predlog se vsprejme.

XX. Zbornični tajnik poroča, da je trgovinska in obrtna zbornica v Bolzanu prosila za mnenje o obrtnem značaju in obsegu železnega strugarstva, ker so mnenja tamošnjih združenj različna. Zadruga za metalne obrti v Ljubljani je izjavila, da je prištevati železno strugarstvo k rokodelskemu obrtu, dočim se je od neke druge strani izjavilo, da je svoboden obrt.

Odsek je mnenja, da spada železno strugarstvo h ključavničarskemu obrtu in da vrši strugar za železo samo jeden del pravic ključavničarskih. Iz tega razloga se mora izjaviti odsek za rokodelski značaj in to posebno tudi radi tega, ker izvršujejo železno strugarstvo na Kranjskem ključavničarji. Tedaj lahko izvršuje ključavničar železno strugarstvo kot samostojni rokodelski obrt. Odsek predlaga: Zbornica poročaj v tem smislu.

Zbornični svetnik Josip Lenarčič smatra železno strugarstvo za svobodni obrt in ne za rokodelski. Nasprotno mnenje zastopa zbornični svetnik Josip Rebek, kateri ve iz svoje izkušnje, da je železno strugarstvo le del ključavničarskih pravic, tedaj vrši lahko ključavničar železno strugarstvo tudi kot samostojni obrt. Priporoča tedaj odsekove predlog, kateri se vsprejme.

XXI. Zbornični tajnik poroča v imenu odseka, da se je obrnil mestni magistrat ljubljanski do zbornice z vprašanjem, če spada vezanje šolskih zvezkov v področje trgovcev s papirjem ali knjigovozov. Trgovci s papirjem imajo že od nekdanj pravico, prodajati šolske in risalne zvezke, risalne bloke, mape itd. Morajo pa dati v tisk kakemu tiskarju, ako nimajo sami takega dopustila. Isto velja tudi o vezanju pisalnih, računskih in risalnih zvezkov, ker ti brez dvoma spadajo k izdelkom knjigovozov. Ako hoče trgovec s papirjem tudi šolske zvezke in druge stvari izdelovati in za to imeti posebne delavce, tedaj mora imeti pravico za knjigovozstvo. To velja tudi za ta slučaj, kajti vsled proizvedenja izdeluje trgovec s papirjem šolske zvezke s pomočjo navlašč za to najetih oseb, med katerimi je najmanj jeden knjigovozski pomočnik in se rabijo knjigovozska orodja in stroji.

Odsek predlaga zbog navedenega sledeči navet: Castita zbornica naj se izreče za to, da spada vezanje šolskih zvezkov v področje knjigovozov. Podpredsednik Anton Klein priporoča odsekov predlog, kateri se tudi vsprejme.

Telegrami.

Dunaj, 27. avgusta. Ministerski predsednik grof Badeni se je podal včeraj zjutraj v IŠI, kjer ga je dopol. ob 11. uri vsprejel cesar v daljši avdijenci. Zvečer se je grof Badeni vdeležil dvornega obeda in se o polnoči povrnil na Dunaj. Grof Badeni je poročal cesarju o dogodkih zadnjih dni ter o vladnih namerah v najbližnji bodočnosti, pred vsem o predstojećem posvetovanju načelnikov klubov državnozborske večine. O tem se dodatno poroča, da bodo imeli načelniki več sej in da bo pred prvo sejo posvetovanje izvrševalnega odbora češkega kluba. Tudi ministerski svet bo zboroval permanentno.

Petrograd, 27. avgusta. Predsednik Faure se je poslovil včeraj dopoldne ob 11. uri v Petrovem dvoru od velikih knezov in se podal na parniku „Aleksandra“, spremljan od carja Nikolaja, v Kronstadt. Prebivalstvo je carja in njegovega gosta navdušeno pozdravljalo.

Kronstadt, 27. avgusta. Pri včerajšnjem obedu na francoskem parniku „Pothuau“ se je Faure zahvalil carju in carinji na prisrčnem vsprejemu ter v daljšem govoru izražal svoje veselje, da je mogel bivati v sredini prijateljskega naroda, na kar se je car ravno tako prisrčno zahvalil ter naglašal, da se čuti srečnega videti, kako krepki predsednikovo bivanje v Rusiji zvezo mej obema prijateljskima in zjedinjenima narodoma, ki si oba jednako prizadevata, s svojo celo močjo vzdrževati svetovni mir.

Curich, 27. avgusta. Mejnarnodni shod za varstvo delavcev je po daljši debati odklonil predlog bruseljskega delegata Wiarta, ki meri na to, da se polagoma odpravi žensko delo v veliki industriji, s 165 glasovi socijalnih demokratov in radikalcev proti 89 glasovom katoliško-socijalnih preosnovalcev in krščanskih socialistov.

Atene, 27. avgusta. Po uradnih poročilih bodo velevlasti odklonile predlog Anglije gledé odzvanja turških čet iz Tesalije, vztrajale bodo pa pri zahtevi gledé kontrole nad grškimi financami.

Kaneja, 27. avgusta. Admirali so naznanili Dševadpaši, da se je turškim četam le izjemoma dovolilo prisostvovati slavnostim povodom rojstvenega dne cesarja Fran Josipa in da se v bodoče ne smejo vdeleževati vojnih del mejnarodnih čet.

Umrli so:

25. avgusta. Amalija Benko, posestnika hči, 15 let, Rožne ulica 19, jetika — Antonija Bitene, kurjača hči, 9 mesecev, Sv. Petra cesta 51, jetika.

V bolnišnici:

23. avgusta. Jakob Pogačar, gostač, 72 let, ostarelost.

Tujci.

25. avgusta.

Pri Slovci: Bong iz Greifswald-a. — Kuketz z Reke. — Lengel iz Vel. Kanize. — Nakič iz Spljeta. — Grünfeld in Herzog iz Zagreba. — Finžgar iz Kočevja. — Jasbez, Schlossgügel iz Trsta. — Herz Waller, Joki, Löbl, Kleber, Koklič, Speiser, Drexler, Werner z Dunaja. — Hirsch iz Prage. — Rottmann iz Oseka. — Schmidl iz Weipert-a. — Willitsch iz Celovea. — Kraft iz Bele Peči. — Popović iz Ruma. — Petz, Benhi iz Pulja. — Hočevar iz Orteneka. — Klon iz Novega Mesta.

Pri Maliču: Luderford iz Žatec-a. — Dingelspil iz Trsta. — Kielhauser, Arnoldo iz Gradca. — Sinnreich, Feil, Sturzeis, Szawert, Carsten, Koch z Dunaja. — Arko iz Gorice. — Pöll iz Novega Mesta.

Pri Lloyd: Bresnar iz Trsta. — Polegek iz Št. Ruperta. — Kožer iz Kranja.

Pri Bavarskem dvoru: Prenner iz Budimpešte. — Kocijančič, Liker s Fužin. — Požek iz Adlešič. — Joos iz Gorice. — Rankel iz Slovenske Vasi. — Husitsch iz Celovea.

Pri Južnem kolodvoru: Setina, Possek iz Gradca. — Neumann, Had iz Prage. — Sanetti iz Pulja. — Wasserburger iz Stokerau-a.

Stanarinske knjižice
za stranke
z uradno potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vpla-
čevanje stanarine, vo-
dovodne in mestne
doklade, dobé se ko-
mad po 15 kr., 10
komadov vkup 1 gld. v
Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

Šr. 28.235.

Stanovanje v najem.

V mestni hiši, **Komenskega ulice št. 16**, je jedno stanovanje v II. nadstropju obstoječe iz dveh sob, kuhinje, kleti in drvarnice
od 1. novembra letos

oddati v najem.

Pismene ali ustne ponudbe sprejema in zaželenja pojasnila deli v navadnih uradnih urah podpisani magistrat.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 20. avgusta 1897.

Št. 30-477.

Razglas.

565 2-1

Pri podpisnem magistratu vršila se bode pri poslopju zaklada meščanske imovine zaradi oddaje kleparskih del

dné 6. septembra 1897,

zaradi oddaje krovskih del pa

dné 7. septembra 1897

javna pismena ponudbinska razprava

vsakikrat ob 11. uri dopoldne v pisarni mestnega stavbinskega urada, kjer so tudi drugi pripadajoči načrti, proračuni in pogoji ter drugi pripomočki ob navadnih uradnih urah vsakemu na vpogled razgrnjeni.

Ponudbe, v katerih je navesti jednotne cene in na njihovej podlagi proračunjene skupne zneske stroškov dotičnih del, je izročiti zapečatene in s 5% nim vadijem opremljene do določene ure.

Ponudbe, katere ne bodo povsem ustrezale predpisom, in pa take, ki bodo prekasno vložene, se ne bodo jemale v poštev.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 23. avgusta 1897.

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30-9

Od vis. e. kr. ministerstva vsled ukaza dné 7. maja 1894. št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštnih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika.
Do Novi-Jorka.

Iz Brema vsak torek in soboto zvečer.

Iz Southamptona dotaknivi se

Cherbourga vsako sredo in nedeljo

Iz Genove dotaknivi se Neapola

via Gibraltar

dva ali trikrat

na mesec.

Brema - Južna Amerika.

Do Montevideo.

Brema - Vzhodna Azija.

Do Kitajskega.

Brema - Avstralija.

Do

Adelaide, Melbourne,

Sydneja.

Do

Buenos-Ayres.

vožnja po morji

čez ocean do

Novi-Jorka traja

7 do 8 danj.

Najlepša in najceneja pri-

ložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Dunajska borza.

Dné 27. avgusta.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 35 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102
Avstrijska zlatna renta 4%	124
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101
Ogerska zlatna renta 4%	122
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	100
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	949
Kreditne delnice, 180 gld.	365
Leadon vista	119
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58
10 mark	11
30 frankov (napoleonador)	9
Italijanski bankovci	45
C. kr. cekini	5

Dné 26. avgusta.

4% državne srečke L. 1854, 250 gld.	159 gld. — kr.
5% državne srečke L. 1860, 100 gld.	161
Državne srečke L. 1864, 100 gld.	189
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140
Dunavske vravnave srečke 5%	128
Dunavsko vravnavo posojilo L. 1878	108
Posojilo goriskega mesta	112
4% kranjsko deželno posojilo	98
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99
Prioritetne obveznice državne železnice	228
južne železnice 3%	182
južne železnice 5%	125
dolenjskih železnic 4%	99

Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	154
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19
Rudolfove srečke, 10 gld.	26
Salmove srečke, 40 gld.	71
St. Genois srečke, 40 gld.	79
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57
Ljubljanske srečke	22
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163
Akcije Ferdinandovev. železn., 1000 gl. st. v.	3405
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	406
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	87
Dunajskih lokal. železn. delniška družba	—
Montanska družba avstr. plan.	138
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168
Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Savarovanje za zgube pri krebanjih, pri iskrebanih
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Marienhilfstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za dosedo kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.